

SAHN-I SEMÂN

İslami İlimler Eğitim Araştırma ve
Hizmet Vakfı - © 2019 Eyüpsultan.

DOÇ. DR. EBUBEKİR SİFİL

RUHUNU SATAN ZENCİNİN DERİSİ BEYAZLAR MI?

Ebubekir Sifil hoca yeni yayınlanan yazısında Mustafa Öztürk'ün 2 Mart 2019 tarihli Karar Gazetesinde yazdığı köşe yazısına cevap veriyor.

ÖZET

Rahmetli Mâlik Şahbâz'ın hikâyesi malum... Malcolm dönemindeyken saçını öykündüğü beyazların saçlarına benzetmek için kendine reva gördüğü muameleler... Ruhunu satanların ortak hikâyesidir o.. Bilmezler ki ruh gittiğinde geriye kalan sadece "ceset"tir; onun diğer vasıfları gibi rengi de sadece bir "araz"dır ve arazlar baki değildir...

Bir itham yazısı yazmış hakkımda. Adımı anmaya cesaret mi edememiş, başka bir sıkıntı mı olmuş, bilmek isterdim. Aklınca ironi yapmış Malcolm Mustafa Öztürk. Cerh-Ta'dil dili kullanarak yalancılığımı, fasıklığımı hüküm kesmiş "Kuramer Rivayetlerinde Kizbu'r-Râvi (Yalancılık) Sorunu" başlıklı yazısında.

Etiketler: Mustafa Öztürk, Seriyye Dergisi, KURAMER, Karar Gazetesi, Cerh-Tadil, Malcolm X.

RUHUNU SATAN ZENCİNİN DERİSİ BEYAZLAR MI?

EBUBEKİR SİFİL

Rahmetli Mâlik Şahbâz'ın hikâyesi malum... Malcolm dönemindeyken saçını öykündüğü beyazların saçlarına benzetmek için kendine reva gördüğü muameleler... Ruhunu satanların ortak hikâyesidir o.. Bilmezler ki ruh gittiğinde geriye kalan sadece “ceset”tir; onun diğer vasıfları gibi rengi de sadece bir “araz”dır ve arazlar baki değildir...

Bir itham yazısı yazmış hakkımda. Adımı anmaya cesaret mi edememiş, başka bir sıkıntı mı olmuş, bilmek isterdim. Aklınca ironi yapmış Malcolm Mustafa Öztürk. Cerh-Ta'dil dili kullanarak yalancılığım, fasıklığım hüküm kesmiş “Kuramer Rivayetlerinde Kizbu'r-Râvi (Yalancılık) Sorunu” başlıklı yazısında.¹

Uzun yıllar önce Adana'ya bir konferans için gittiğimde haber göndermişti “Uygun görürse tanışmak istiyorum” diye. Birkaç gençle birlikte bir bahçede çay içip bir süre hasbihal etmiştik bu toprakların iki zencisi olarak. O zamandan beri takip ederim Mustafa Öztürk'ü. Eminim onun beni takip süreci daha öncesine dayanmaktadır..

Yakın çevremde bulunanlar bilir, ülkemizde modernist/tarihselci görüşleri savunanlar bahsinde kendisini diğerlerinden özenle ayırır, “Mustafa Öztürk

1

<https://www.karar.com/yazarlar/mustafa-ozturk/kuramer-rivayetlerinde-kizbur-ravi-yalancilik-sorunu-9425>

en namuslularından biridir” derdim. Ta ki ağzının arızası bir kısım hadis-elerde ruhuna ayna tutana kadar...²

Zenci Mustafa Öztürk olsa, benimle ilgili o yazısı kendisi için “talihsizlik” olmuş derdim. Yakıştıramazdım. Ama Macolm Mustafa Öztürk’ün üzerine “cuk” diye oturmuş.

Kuramer’e Göğsünü Siper Etmek

Tıpkı Vehhâbîlik ve Şia hakkında yaptığım gibi, “bid’at” olarak gördüğüm modernist/tarihselci görüşleri tahlil/tenkit bağlamında Mustafa Öztürk hakkında da azımsanamayacak kemiyette yazılar yazdım, seminerler yaptım. Hatta son dönemde gündem oluşturan yazdıkları/söyledikleri hakkında seri seminerlerim oldu. Tamamının kayıtları internette ve Mustafa Öztürk’ün bunlardan habersiz olması mümkün değil. Çok bilinen-tanınan bir dergi olmadığı halde Seriyye’den ve oradaki röportajdan haberdar olacak kadar kulağı delik olan birinin bu kadar yazı ve seminerden gafil kalabileceğini düşünmek safdillik olur..

Evet, durum böyleyken ve dahi bilimsel haysiyetin, akademik itibarın, izzet-i nefsin... bu durum karşısında sessiz kalmaya asla müsaade etmemesi gerekirken, doğrudan kendi fikirlerine, iddialarına, hatalarına, tahriflerine... yönelik bu kadar eleştirim karşısında kafasını kuma gömmeyi tercih eden Mustafa Öztürk’ün Kuramer hakkındaki bir ifadem üzerine ve o ifademi bağlamından kopartıp çarpıtarak onca ithamkâr cümleler kurması, “akademyada mafyatik yapılanma” hevesi taşıdığımdan tutun da yalana, iftiraya ve daha bilmem neye başvurduğuma kadar bir yığın yalan, hadsiz ve küstah laf etmesi yadırgatıcı değil. Çünkü ruhunu satmış bir zenci artık o. Doğrusu Kuramer daha kullanışlı bir aparat bulamazdı. Tepe tepe kullansın...

² <https://www.facebook.com/atdayhan/posts/bug%C3%BCn-saat-1533te-prof-mustafa-%C3%B6zt%C3%BCrk-beni-cepten-arayarak-ulan-%C5%9Ferefsiz-herif-u/914257252001977/>

<http://www.musellem.net/senocak-ozturk-tartismasi-nasil-basladi-neler-oldu/>

Bir yalan daha söyleyip “Ben ilkesel bir tavır olarak bana yapılan eleştirilere cevap vermiyorum; sana da bu sebeple cevap vermedim” derse, “çanak meselesi..” demiş olur. Ben de “yakışır” derim...

Ve nihayet biri çıkıp da “Mustafa Öztürk Kuramer’in tetikçiliğini yapmaktan gocunmuyor, hatta bunu “birinci vazifesi” biliyorsa bu onun sorunu. Sen hakkındaki tenkitlerine cevap ver” diyecek olsa, doğru söze “eyvallah”dan başka ne denir? Buyrun o zaman:

Ne demişim, Ne demiş?

Seriyye Dergisi’nin Ocak 2019 sayısında uzun sayılabilecek bir röportajım yayımlandı.³ Türkiye’nin ve Ümmet’in gündemine dair pek çok şey konuştuk orada. Bu çerçevede ülkemizdeki ilmî hayata dair de tesbitlerim, tekliflerim, tenkitlerim oldu.

Öztürk’ün, hevasına göre çarpıtabilmek için önünü –ardını keserek alıntıladığı röportajın Kuramer’den bahsettiğim kesitinde şunları söylemişim:

“Türkiye’de Müslümanların neyi yok? Neyimiz eksik bizim? Ben Müslümanım diyen, ben Ehl-i Sünnet’i önemsiyorum diyen kesimlerin neyi eksik? Parası mı eksik? İmkânı mı eksik? Müessesesi mi eksik? Hayır! Hiçbirisi eksik değil!.. Ama biz doğru yerde, doğru zamanda, doğru yatırımı yapmıyoruz... Bu yüzden de bu arıza tekerrür edip gidiyor. (...) Yahu bu ülkede, ben bir İmam Hatip Lisesi, bir cami, bir Kur’an kursu yaptıracağım diye elinize bir koçan makbuz alıp sokağa çıkın, altı ay sonra yaparsınız bunu... Bu ülkede yaşayan insanlar hayırsever, İslamî hassasiyetleri öyle ya da böyle var... İçki içeninde bile var... Bu adama gidip “Ben cami yaptıracağım, para ver” desanız, hemen verir... Fakat arkadaşlar, biz bu ülkede İslamî ilimler öğrenen, öğreten müesseseler kurmak gibi bir şeyi gündemimize alıp, bunu sahip olduğumuz imkanlarla mütenasip bir şekilde dışarıya taşıdık mı ki? Bunu

3 <http://seriyyedergisi.org/roportajlar/65-ebubekir-sifil-ile-roportaj.html>

yapmadık ki...”

Açıkça görüleceği gibi burada bahsimizin konusu Türkiye’de sivil alanın İslamî İlimler eğitiminde tutabileceği yer... Toplum olarak, vakıflar, dernekler, STK’lar olarak bu alana gerekli ehemmiyeti vermediğimiz gerçeğinin altını çizmeye çalışmışım. Akabinde Fatih Sultan Mehmet Han’ın eğitim meselesine verdiği önemi anlatan bir anekdot nakletmiş, sonra şöyle devam etmişim:

“Bakın günümüzden bir örnek vereyim size... KURAMER (Kur’an Araştırmaları Merkezi) diye bir müessese var. Diyanet Vakfı destekliyor... Bazı firmalar destekliyor... Bu müessese Diyanet İşleri Başkanlığı’nın, 29 Mayıs Üniversitesi’ne bağlı bir Kur’an araştırmaları merkezi... Burada görev yapan akademisyenler var. Geçen sene mi, evvelki sene mi duyduğum rakam, tahkik etmedim, sadece duyum, bunun altını çizerek söyleyeyim, o akademisyenlere KURAMER binası içinde geçirdikleri her saat için takdir edilen miktar o zaman 300 liraydı. Bir akademisyen KURAMER’e gitse, 3 saat otursa, bir günlüğü 1000 lira... Otuz gün yapsa bunu 30.000 lira... Bu adam niye öğretmesin ki kardeşim? KURAMER’e niye çalışmasın ki? Ayda 30.000 lira para geliyor oradan adama... Ki bu, bizim gördüğümüz... Arkadaşlar, o baştan adını andığım uluslar üstü vakıfların, müesseselerin akıttıkları paranın haddi hesabı yok!...”

Mustafa Öztürk pespayelik üretebilmek için sadece bu paragrafı –ilk cümlesini atarak– almış; öncesi de sonrası da yok. Oysa namuslu davranış, maksadımın anlaşılması için bağlamı tam yansıtacak kadarını aktarmasını gerektirirdi. Kendisine yakışanı yapmış.

Tahrifine engel teşkil eder düşüncesiyle makasladığı yerleri ben aktarayım:

“Türkiye’nin gündemi niye böyle? Cumhurbaşkanı niye falan falan konularda

bizi rahatsız eden şeyler söylüyor? Niye söylemesin ki? Cumhurbaşkanının yanına vazgeçemeyeceği, müstağni davranamayacağı kaç kişi koyduk da onlar da ona doğruyu gösterdi de buna rağmen Cumhurbaşkanı yanılda ısrar etti? İtham etmek kolay, biraz iğneyi kendimize batıralım... Ben bunun derdindeyim... (...) Cumhurbaşkanından istediği an randevu alıp hemen ertesi gün yanına gidebilen birisi (...) şunu söylüyor: “Efendim! Allah sizi muhafaza etsin, başımızdan eksik etmesin... Dün gece bir rüya gördüm. Başınıza bir kaza geliyordu. Aman helikoptere binmeyin!..” Cumhurbaşkanından ben randevu talep edeceğim, tak diye bana verecekler randevuyu, gidip bunu söyleyeceğim öyle mi? Ayıptır yahu!.. Bu ülkenin başka bir meselesi yok mu yani? Cumhurbaşkanının gündemine bu ülkenin acil ve aslî ihtiyaçlarını sokacak bir kadro...”

Evet bağlam bu, söylediklerim bunlar.. Bu ülkedeki Müslüman nüfusun kahır ekseriyetini teşkil eden Ehl-i Sünnet çizgi konusunda hassasiyet taşıyan kesimlerin, bu ülkeyi yönetenlere istişârî anlamda bu ülkenin dokusuna uygun fikir verip ufuk açabilecek, danışmanlık yapabilecek, dini-dünyayı, dünü-bugünü bilen kadrolar yetiştirebilecek imkânlarla sahipken bunu yapmadığından yakının bir konuşma..

Burada Kuramer’in nereden ne kadar finansman elde edip nereye nasıl sarfiyat yaptığını sorgulamış, eleştirmiş filan değilim. Bütün bunlar bağlam dışı ve beni ilgilendirmeyen hususlar. Esasen mevzu Kuramer değil. Ben Kuramer’i burada sadece, ilmî çalışmaları teşvik ve destekleme babında bir örnek olarak zikretmişim. Ehl-i Sünnet hassasiyeti taşıdığını söyleyen kesimlere, “Bakın, Kuramer’i örnek alın” demeye getirmişim. Üstelik, aktardığım bilginin “teyit edilmemiş” olduğunu üstüne basa basa vurgulamışım.

Burada bir bilgi yanıışı, hilaf-ı hakikat bir durum varsa ve Kuramer de

“buluttan nem kapma” modunda değilse, bir açıklama yapar, “öyle değil” der; öyle olmadığı aşikâr olduğunda ben de kendime yakışanı yapar, Kuramer’den de ilgili zevattan da özür/helallık dilerim, olur biter! Hatası ortaya konulduğunda “odun benim odunum” diye diretenlerden olmadığımı, gerektiğinde özür/helallık dilemekten asla sarfı nazar etmediğimi bilenler bilir. İnsan hata yapabilen bir varlık. Bundan daha tabii ne olabilir?!

Geldiğimiz nokta perdenin gerek önü gerekse arkası itibariyle endişe verici bir ruh durumuyla karşı karşıya olduğumuzu gösteriyor. Tribünlere bakarak “örgütleniyorlaaar, memleketi ele geçiriyorlaaar, bize saldırıyorlaaar...” diye yaygara koparmak da Mustafa Öztürk’ü namluya sürmek de dozu kaçmış tepkiler olarak hayra işaret etmiyor!..

Ha, Kuramer’in faaliyetlerinden rahatsız mıyım? Evet, rahatsızım. Bu ayrı bir fasıl. Bu bağlamda “bilimsel faaliyet” adı altında Kuramer tarafından yapılan bir kısım çalışmalardan da “bilimsel yayın” adı altında yapılan kimi neşriyattan da rahatsızım. “Gelenek eleştirisi” muhtevalı çalışmaların toplumsal dokumuza, aidiyetlerimize, dinî kimliğimize zarar verdiğini düşünüyorum ve bunlar hakkındaki eleştirilerimi ilmî ölçüler içinde açık yüreklilikle dile getiriyorum. Bu çerçevede bir “Kuramer eleştirisi” yapacak olsam, bunu başka türlü değil, fikriyatları, neşriyatları ve faaliyetleri üzerinden yaparım. Bunu yapabileceğini en iyi bilenlerden biri Mustafa Öztürk’dür...

Eleştiri babında –Mustafa Öztürk’ün yaptığı gibi– sözü ortaya bırakıp “arif olan anlasın, yarası olan gocunsun” demeyi zul sayan, tenkidi doğrudan ve açıkça ait olduğu adrese yönlendirmeyi ilke edinmiş bir insan olarak Kuramer’den niye çekineyim de dedi-koduya tenezzül edeyim? Kuramer’in eleştirilecek tarafı mı bitti de, sıra beni hiç ilgilendirmeyen “nereden kazanıyor/nasıl harcıyor”a geldi!..

Cerh-Ta'dil Kavramları ve Mustafa Öztürk'ün Perişanlığı

Gelelim Mustafa Öztürk özeline.

Aklınca ironi yapmış Öztürk ve Cerh-Ta'dil dilini kullanarak bana ta'n etmiş. Aslında bulunduğu Fakülte'de kendisine Hadis ilimlerinde “edâ sîgaları” bahsini öğretecek hocalar bulunduğunu biliyorum. Ama Öztürk nasipsiz olunca onlar ne yapsın!..

Kendisine, “hak” ile “batıl”ı temyiz edemeyen kimselerin cerhe de ta'dile de ehil olmadığını, ehil olanlar bakımından Cerh-Ta'dil terminolojisinde “merdut cerh” diye bir tabir bulunduğunu ve bu tarz cerhlerin son tahlilde sahibi aleyhine sonuçlar doğurduğunu hatırlatarak rezil iddialarına geçeyim:

1. “ “KURAMER hakkındaki rivayeti/haberi semâ/işitme”(!) tarikiyle aktaran doçent, klasik hadis usulündeki ölçütlere göre râvinin adalet ve/veya zabt sıfatını ortadan kaldıran kusurlarla ilgili on başlıktan (metâin-i aşere) birincisi olan “kizbü’z-râvi” (yalancılık) vasfıyla kınanmayı hak etmektedir” buyurmuş.

Mustafa Öztürk bu yazdıklarını “bir gazla” mı, yoksa “ivedi” koduyla aldığı bir talimatla mı yazıp yayımladı, bilemiyorum. Bu satırlarda kendisini mahcubiyete gark edecek –bu hissini kaybetmemişse tabii– vahim manzaralar var.

Öncelikle Kuramer hakkında söylediğim şeylerin benim tarafımdan “uydurulmuş” şeyler olmayıp, bir “duyumun aktarılması” olduğunu burada itiraf etmekle Mustafa Öztürk –ki aşağıda gelecek 2. maddede de bu itirafı tekrarlayacak– sadece Cerh-Ta'dil sahasına ne kadar Fransız olduğunu göstermemekte, aynı zamanda ve daha önemlisi, ileride gelecek 3. maddede ki ifadelerinin de katmerli iftiralar olduğunu kendi ifadeleriyle tescillemiş

olmaktadır... Sadece bu nokta bile aslında sözün burada bittiğini göstermeye kâfi. Ancak Mustafa Öztürk elimden bu kadar kolay kurtulamayacak...

Şayet dersini iyi çalışmış olsaydı Mustafa Öztürk, burada “semâ/tahdîs sîgası”yla değil, “temrîz sîgası”yla yapılan bir nakil bulunduğunu ve bu tarz sîgaların nâkili ilzama da nakli iltizama da medar olamayacağını bilirdi. Ama bizde ukalalık etmek pek prim yaptığından, o da balıklama atlamış Cerh-Ta’dil vadisine. Bir Hadis Doçentini kendi alanının kavramlarıyla vurmanın fiyakasına paha mı biçilir?!

Ne demiştim ben, tekrar hatırlayalım: “... tahkik etmedim, sadece duyum, bunun altını çizerek söyleyeyim...” Bu ifadeler “temrîz sîgası”na denk düşer; dolayısıyla nâkili ne ilzam eder ne de töhmet hedefi yapar. Yapsa yapsa, sapla samanı birbirine karıştıran Mustafa Öztürk’ü acemiliğinin rüsvayı yapar...

2. “Doçent râvimiz kulaktan dolma bilgileri gerçekmiş gibi aktardığı ve böylece KURAMER hakkında menfi algı yaratmaya çalıştığı için “fısku’r-râvi” vasfıyla anılmaya da layık görünmektedir” buyurmuş.

Mustafa Öztürk öncelikle bilmeliydi ki, metâ’in-i aşere’deki “fısku’r-râvî” tabiri, râvîyi, naklettiği rivayet üzerinden fıkla itham etmeyi anlatmaz. Burada fık, esasen râvîde mevcut bir hususiyettir. Bu sıfatla anılmaya müstehak olmuş kimselerin rivayetleri reddolunur. Yoksa temrîz sîgasıyla haber nakleden kimse “fık”la itham edilmez.

“Peki Cerh-Ta’dil ıstılahında kimler fıkla itham edilir?”

Fık ya itikatta veya amelde olur. İtikatta olursa sahibi hakkında “küfür” veya “bid’at” kavramlarını gündeme getirir. Din’den olduğu tevatürle sabit hususları inkâr eden ya da dinden olmadığı tevatürle sabit hususlara “din” diye inanan bid’atçının bid’atı “küfre varan” türdendir ve böyle kimsel-

erin kendisi de rivayeti de behemehal merduttur! Bid'atı küfre varmayan mübtediye gelince, eğer ideolojisinin propagandasını yapıyor ve bu uğurda haber uydurmakta veya uydurulmuş haberleri ideolojisini tervicen tedavüle sokmakta beis görmüyorsa onun da rivayeti merduttur. Kimin asılsız haberleri bid'atını tervicen tedavüle soktuğu ve gerçekmiş gibi naklettiği ise bu yazının konusunu teşkil eden olayda ayan-beyan ortada! Bu yazının sonlarına doğru bu hususa tekrar döneceğim.

Amelî fıska gelince, Mustafa Öztürk beni bu çeşit fıskla ilişkilendirmek için –hep yaptığı gibi– bir kere daha hevasını devreye sokmuş. Muhtevasında ibtal-i hak veya ihkak-ı batıl bulunmayan bir haberi temrîz sîgasıyla aktarmak hiçbir şekilde fısk sayılmaz, ama bir Müslümanın adaletine, izzetine nahak yere dil uzatmak, evet işte bu kişinin adalet vasfını iskat eder.

Mustafa Öztürk Cerh-Ta'dil Usulü'ne bu vasıfların (bid'at ve fısk) kendisi hakkında mı Ebubekir Sifil hakkında mı bahse konu edilebileceğini sorarsa, Cerh-Ta'dil Usulü ona en açık şekilde cevap verecektir!

Benim söylediklerim net: Bir “duyum”dan, “tahkik/teyit edilmemiş bilgi”den bahsetmişim. Yani aktardıklarımın doğruluğunu garanti etmediğimi söylemişim; duyduklarımı “gerçekmiş gibi” aktarmamış, kayd-ı ihtiyatî koymuşum ve dahi bunu Kuramer'i karalamak için değil, tam tersine “örnek göstermek” için yapmışım. Kuramer o konuşmanın ana konusu değil. Sadece bir paragrafta “örnek/ibret alınması gereken bir çalışma” olarak bahse konu edilmiş. Fısk bu mudur, yoksa bana demediğimi dedirtmek için bütün yeteneğini kullanıp bu bir paragraftan “iftira söylemi” üreterek kamuoyu nezdinde itibar cellatlığı yapmayı kafasına koymuş Mustafa Öztürk'ün kendisiyle çelişme pahasına ortaya koyduğu ibretlik tekellüf mü? Kararı okuyucunun iz'anına, irfanına bırakıyorum.

3. “KURAMER'E dair asılsız haber uyduran ve uydurma haberleri ger-

çek gibi anlatan bu hadis doçenti -kendisinin de pek itibar ettiği klasik hadis tenkitçiliğine ait terminolojiyle konuşursak-, “müttehemün bi’l-kizb” (yalancılıkla itham edilesi), “müttehemün bi’l-vaz’” (uydurmacılıkla itham edilesi), “ruknün min erkâni’l-kezip” (yalanın elebaşlarından biri), “menbau’l-kezip” (yalan kaynağı), “kezzâb” (yalancı ve sahtekâr), “vaddâ” (uydurmacı), “effâk” (iftiracı) gibi sıfatları da akla getirmektedir” buyurmuş.

Evvela yukarıda geçen iki maddede görüldüğü üzere benim sadece “aktaran” olduğumu itiraf etmişken, burada çamur atmaktan başka bir amaç taşımadığını ortaya koyan şu “asılsız haber uyduran ve uydurma haberleri gerçek gibi anlatan” cümlesi, ibretlik bir çelişkiyi işaret ediyor.

Ortada “uydurma” değil, “teyit edilmemiş bir duyum” olduğunu, benim Kuramer’le ilgili söylediklerimi bu şekilde ifade ettiğimi ve Mustafa Öztürk’ün de bunu kabul ve itiraf ettiğini yukarıda kendi ifadesiyle gördüğümüzü bir kere daha ve yüksek sesle tekrar edeyim.

Sâniyen, burada “bir uydurma haberi gerçek gibi anlatma” da yok! Acınılası bir manzara, ama kafası basana kadar tekrarlamak zorunda kalacağım demek ki: Aktardığım şeyin teyit edilmemiş bir bilgi olduğunu vurguladığım ve bunu yermek/zemmetmek değil, örnek göstermek zımnında yaptığım açık olduğu halde bunu, “gerçekmiş gibi anlatma” ifadesiyle anman ve maksadımı çarpıtmaktaki ısrarın Cerh-Ta’dil dilinde iki duruma tekabül eder Mustafa Öztürk:

A. Malum bir sözü, anlamını değiştirecek şekilde kasden ilavede bulunarak nakletme: Buna “şibhu vadd’” (uydurma benzeri) diyoruz; Bu işi en iyi yapanlar “kezzâb/vaddâ” olarak anılan kimselerdir.

B. Malum bir sözü min gayri kasdin eksilterek, artırarak, çarpıtarak

nakletme: Buna da “ihtilat/halt” diyoruz. Yaptığın iş uydurma anlamı mı taşıyor, yoksa halt etmek midir, seçimi sen yapacaksın...

Sâlisen, Cerh-Ta’dil ulemasının cerhin en ağır mertebeleri olarak ifade ve istimal ettiği “müttehemün bi’l-kizb (yalancılıkla itham edilesi), müttehemün bi’l-vaz’ (uydurmacılıkla itham edilesi), ruknün min erkâni’l-kezib (yalanın elebaşlarından biri), menbau’l-kezib (yalan kaynağı), kez-zâb (yalancı ve sahtekâr), vaddâ’ (uydurmacı), effâk (iftiracı)” gibi tabirler bâ husus Efendimiz (s.a.v) ya da Sahabe adına yalan uydurmayı meslek edinmiş ve bununla ünlenmiş” kimseler için kullanılır.

Mustafa Öztürk’ün, Kuramer adına kalemşörlüğe soyunmadan çok daha önce çıktığı “tahrif” serüveninde yazıp söyledikleriyle yukarıdaki paragrafta sıraladığı sıfatları bihakkın üzerinde taşıya geldiği, hatta bunu “meslek” edinmiş olup kariyerini buradan devşirdiği kimsenin gizlisi değil. Bilhassa sahih hadisleri uydurma sayarken⁴ uydurma hadisleri muteber gibi göstermedeki⁵ mahareti, Hz. Ömer (r.a)’a, İmam el-Mâturîdî’ye.. iftiraları ve daha birçok marifeti birer “ibret tablosu” olarak ilâ yevmil kıyâme elden ele dolaşıp duracak.

Bunun üstüne aşağıda göreceğimiz iftiraları da eklenecek elbette...

Devletin, Dinin, Akademyanın Sahipliği

4. “(...) “Biz hem devletin hem dinin hem İlahiyat akademiasının sahibiyiz” havasına girdiklerinden-, kendilerini her türlü ahlâkî kuraldan muaf gibi görmekte, hatta yeri geldiğinde yalan söyleyip iftira üretmeyi Allah yolunda cihad gibi telakki etmektedirler” buyurmuş.

Yazdıklarıyla, söyledikleriyle bunca yıldır kamuoyu önünde bulunan birisi olarak şunu bir kere de senin vesilenle söyleyeyim Mustafa Öztürk: Bu mil-

4 Mesela bkz. Öztürk, Kısaların Dili, 66; Kadın, 24, 89, 128; Kur’an’ı Kendi tarihinde Okumak, 97...

5 Mesela bkz. Öztürk, Kadın, 26, 90, 91; Kur’an’ı Kendi tarihinde Okumak, 200...

letin bir ferdi olarak millete hizmet eden devlete de dine de sahip çıkmayı kendi adıma görev biliyorum. Ve hamdolsun atadan dededen tevarüs ettiğim bu hassasiyeti hiçbir dünyevî karşılıkla/menfaatle kirletmiş değilim. Benden de çocuklarıma, neslime böyle intikal edecek. Sen ve senin gibilerin karanlık dünyalarınızda ürettiğiniz kirli vehimlerin aksine, tek başına bir insanım. Ne herhangi bir cemaat/tarikat yapısıyla ne de devletle, siyasetle, sermaye çevreleriyle bir aidiyet ilişkim var. Akademya içinde olsun dışında olsun hiçbir kişi ve/veya çevreyle birlikte “örgütlü” bir oluşum içinde değilim. Bir yeri “ele geçirmek” gibi bir takıntım hiç olmadı. Sadece kendisini “Ehl-i Sünnet” olarak ifade eden ve bunu gerçek anlamda önemseyen her kes/im/e muhabbetim var. Bu bir “kusur”sa evet, bu kusuru ömrümün sonuna kadar işlemeye devam edeceğim.

Tek başına bir insan olarak devleti yönetenlerin doğrularını hiçbir çıkar gözetmeden/beklemeden destekledim, desteklemeye devam edeceğim. Cenab-ı Hakk’ın onları sırat-ı müstakim üzere sabit-kadem tutması için dua ediyorum, edeceğim. Yanlış bulduğum icraatları konusunda da dilim döndüğünce yapıcı eleştiri/uyarı görevimi yerine getirmekten sarf-ı nazar etmeyeceğim. Dinlerler ya da dinlemezler, kâle alırlar ya da almazlar; benim meselem değil.

Bunun dışında ne devletten ve devleti yönetenlerden ne siyasetten ve siyasîlerden kendi adıma zerre miktar beklentim, talebim olmuştur.

“İlahiyat akademiasının sahipliği”, “akademyada mafyatik örgütlenme” saçmalıklarına gelince, nasıl bir halüsinasyonla bu zırvayı tekrar edip durduğunu bilmiyorum Mustafa Öztürk. Bu camiayı sahiplenmek, bu cami-ada başat unsur olmak gibi bir iddiam ve faaliyetim ne bugüne kadar olmuştur ne de bundan sonra olur. Belli ki bir sancın var; kıvranıp duruyorsun. Açık soruyor, net cevap istiyorum: “Akademyada mafyatik örgütlenme” adına

nerede ne türlü bir faaliyetim olmuş? “İlahiyat akademiasının sahipliğı” iddianı doğrulayacak ne yapmışım? Bütün bu konularda bildiğın bir şey varsa Mustafa Öztürk, açıkla ve beni mahcup et! Kuramer konusunda binbir gevezelik ve şayan-ı takdir bir kıvraklıkla çarpıttığın sözlerim dışında bu söylediklerini ispat edecek bir delil varsa elinde ve açıklamazsan alçaksın, namertsın...

“Dinin sahipliğı” meselesine gelince; evet işte meselenin incelildiğı yer burası...

Sen doğru düzgün Arapça dahi öğrenmeden Kur'an'a hüküm sipariş edip, sonra da cımbızladığı bir meal üzerinden siparişini Kur'an'a söyletenlerin seni “Katolik Kilisesi” gibi görmelerine tepki gösterirken ayağını nereye basıyorsan, ben de işte tam oraya basıyorum. Sen istiyorsun ki, Mustafa Öztürk olarak Kur'an'a, Sünnet'e, tarihe istediğın operasyonu çekesin ve kimse bunu sorgulamasın! Sen üzerinde hoyratça tepinebileceğın bir din istiyorsun; birileri buna tepki gösterdiğinde de yavuz hırsız ev sahibini bastırır misali itham diline sarılıyor, asılsız iftiralarla saldırıyorsun. Biliyorum ki sen ve senin tıynetindeki azgın azınlık bu din ve kaynakları konusunda ancak garazkâr oryantalistlerden sadır olabilecek iğrenç ifrazatlarınız karşısında tepkisiz bir toplum, bir “yığın” istiyorsunuz. Rahatsızlığınız, hazımsızlığınız, saldırganlığınız bundan...

Evet, bu can bu tende olduğı sürece tahrifatınızı ilmî zeminde faş etmeye, insanları bu konuda uyarmaya devam edeceğim... Sen buna “dinin sahipliğı” diyorsan benim için mesele değil...

5. “Hâsılı kelim, klasik Arapça metinlerde harf-i cerrin müteallakını bulmayı ilim sanan ve doğru düzgün şekilde üniversite havası solumamış olan “medrese kaçkını” tipleri sokaktan toplayıp akademiye doldurduğunuz zaman, akademik alanda ilmî katma değer üretmek yerine “mekrû'l-le-

yl ve'n-nehâr" fehvasınca sabah-akşam haset, nemime, desise gibi rezi-
letlerle ömür tüketilip kaynak heba edilmesini yadırgamamak gerekir"
buyurmuşsun.

İbretliksin!.. Bu ifadeler "akademyayı sahiplenme" güdüsüyle kimin yanıp
tutuştüğünü açıkça göstermiyor mu? Akademyada kimin nerede istihdam
edileceği sana sorulmadığı için nasıl hayıflandığını, nasıl kıvrandığını açıkça
gösteren bu ifadeler bir tek şeyin isbatıdır: Elinden gelse bu ülkeye kast
sistemi getirecek, akademyaya kafana göre nizamata verecek, 28 Şubatvari
kısımlar yapacaksın!

İşine geldiği zaman "Şu meşhuur "Lem yekünillezîne keferû min ehli'l-
kitâbi" diye başlayan "min" var ya, hah, o "min", (...) Vâhidî der ki: "Bu ayet
ümme-i Muhammed'in müfessirlerine kök söktürdü." Bir "min" edatı!..
Kur'an'ın en zor çevrilen ayetlerinden birisidir"⁶ diyerek "min" harf-i
cerr'inin müteallakını aramak üzerinden caka satacağsın, işine gelmediği
zaman "harf-i cerrin müteallakını bulmak" için uğraşmayı ve uğraşanları
yereceksin!.. işte bu sadece senin samimiyetsizliğini ve riyakârlığını gösterir!

Ve son olarak gelelim şu "medrese kaçkını tipleri sokaktan toplayıp akade-
myaya doldurma" meselesine.. Medrese ve medreseli söz konusu olduğunda
senin tıynetindekilerin tepkisi hep aynıdır: Kırmızı görmüş gibi olur-
sunuz... Bunu anlıyorum da senin histerik dünyana nüfuz edemediğim için
anlayamadığım bazı şeyler var: Kim hangi medreseden kaçmış? Kim hangi
medrese kaçkınına nereye doldurmuş? Akademyada bulunmak için Ebû Bekr
er-Râzî, İbnu'r-Râvendî gibi mülhidleri, Schacht, Paret gibi garazkâr ory-
entalistleri "hikmet menbaı" olarak görmek mi gerekiyor? Yoksa akademya
senin babanın mülkü oldu da bizim haberimiz mi yok?

Bir "hazım problemi" yaşadığın açık Mustafa Öztürk! Bu durumda ağzının

6 <https://www.youtube.com/watch?v=oga2bC12Wnl&t=329s> (8.13-8.38)

da ruh durumunun da bozulması gayet tabii. Bu yüzden Müslüman mahallesinde tarihsellik pazarlamana ilim ve ahlak ölçüleri içinde tepki gösterenlere seviyesiz mukabelelerde bulunuyorsun.⁷

Şimdilik son söz

Hani “Ben zulmü yapan değil, zulme uğrayan olmayı tercih ediyorum” diyorsun ya Mustafa Öztürk; buradan bir başka yeteneğin daha ele veriyor kendisini: Profesyonellik!

Yok, bu toprakların zencilerinden olduğunu söyleyen Mustafa Öztürk, yok; uzun zamandan beri sana baktığımda gördüğüm, derisinin rengini efendilerinin beyaz potinlerine sürtünerek bozartan, ruhunu satarak sınıf atlamış bir paryadan başkası değil. O parya bilmiyor ki bu profesyonellik belki o derinin rengini bozartır, ama asla ağartmaz!

7

Örnek olarak şu linklere bakılabilir:

<https://www.facebook.com/atdayhan/posts/bug%C3%BCn-saat-1533te-prof-mustafa-%C3%B6zt%C3%BCrk-beni-cepten-arayarak-ulan-%C5%9Ferefsiz-herif-u/914257252001977/>

<http://www.musellem.net/senocak-ozturk-tartismasi-nasil-basladi-neler-oldu/>

SAHN-I SEMÂN İSLAMÎ İLİMLER EĞİTİM ARAŞTIRMA VE HİZMET VAKFI

Kısıklı Mahallesi Sarıgazi Caddesi No: 33 - Üsküdar / İstanbul.

Eyüp Sultan Bulvarı No: 111 - 119 - Eyüpsultan / İstanbul

0 (850) 441 0053

www.sahniseman.org

medya@sahniseman.org

Yasal Uyarı

Bu yazının telif hakları Ebubekir Sifil'e
aittir. Kaynak gösterilmeksizin
iktibas edilemez.